

LIJKREDEN,

uitgevaardigd op het Graf van den

Heer J.-B. Devenyn,

overleden te Denterghem den 16 November 1866,
en aldaar plechtiglijk begraven den 19 der
zelfde maand.

■.

Geachte Toehoorders en Vrienden !

De droevige plechtigheid, die ons hier vereenigt, is
eene proef te meer der broosheid van 's menschen le-
ven.

. Over eenige dagen nog, was de Vriend, dien wij be-
treuren, in volle werkzaamheid, in volle zorg voor zijne
talrijke zaken.

Eene kortstondige, doch pijnlijke ziekte heeft verge-
noegd om dat kostbaar bestaan, in den vollen bloei der
jaren te ontrukken aan zijne familie en talrijke vrienden.

Zoo is de dood : heeft zij eens haar slachtoffer in het oog, hare verwoestingen gaan verschrikkend voort.....

Geachte Aanhouders ! Wie was de vriend, dien wij verliezen ? Het antwoord is gemakkelijk, dewijl dit antwoord in alle monden is : — Eenieder zegt : DEVENTY was een verstandig mensch, een treffelijk man, een vreedzaam burger, een goed vriend, en hoogst dienstveerdig.

Van in zijne eerste jaren, toonde hij veel bescheidenheid en een goed karakter. Hij werd gewaardeerd en aangenameedigd. Zijn natuurlijk talent ontvouwde zich dapper. Hij was welhaast in staat vele diensten te bewijzen, en legde zich moedig toe op al wat hem werd toevertrouwd.

Alom hebben Gemeente, Arme, Kerk en verschillende gezelschappen, waar hij tot werkelijke bedieningen werd geroepen, zijne weldoende hulp ervaren.

De Gemeente : In het vak van openbare werken, is er in de Gemeente niets van belang ondernomen geweest, zonder dat DEVENTY tusschen kwam, om de uitvoering regelmatig af te doen. Bijzonderlijk in versfraaiingen had hij den aardik juist, het gedacht verheven.

De Arme : Ik onthoud mij iets aan te halen van den gewonen gang der bestuurlijke zaken. Ik zal mij bepalen met een woord te spreken over de rampvolle jaren veertig, toen de nijpendste armoede en de besmettende typhus samen te spannen, om de Gemeente met wee te overdekken. Alsdan had het Bestuur dagelijks een groot getal noodlijdenden en zieken te verzorgen. De taak was allerlastigst. DEVENTY stond steeds op de bres, en bracht, moedig en standvastig, het zijne bij, om de zoo groot geworden ellende te verzachten. Het

Weezenhuis en de Speldewerkscholen vonden in hem een wijzen geleider, een waren vriend.

De Kerk : De Eerweerde Heer Pastor zal, voorzeker, geerne met mij bekennen, dat de werkingen van DEVENYX, in zijne hoedanigheid van kerkmeester-ontvanger, steeds den stempel droegen van de beste orde en de grootste nauwkeurigheid. Maar zijne bijzondere verdienste scheen uit in het opbouwen der nieuwe Kerk : het bewaken en beleiden der werkingen, het opstellen der beraadslagingen van het Komiteit van toezicht, alles zorgvuldig overgebracht op een schoon en welgehouden Register, zullen later aanzien worden als een gedenkstuk van grondige kennissen en van reyer.

De bijzondere Genootschappen : De Toonkundige Maatschappij en verschillige genootschappen van weldadigheid vonden in DEVENYX een kloeken stem. Bijzonderlijk de *milieus* opgerichte Maatschappij van Onderlingen Rijstand : *De Bevels-liefte*, lag hem nauw aan het hert. Hij werkte met veel reyer aan al de schriften, die deze menschlievende instelling op vasten voet raasten brengen.

Al die besturen en genootschappen nuten thans woorden van rouw en van dankbaarheid, bij het verlies van hunnen betreurden vriend.

En wat zal ik zeggen van de teergeliefde gade, zoo smertelijk getroffen door het ondraaglijk afscheiden van dezen, die haar gelukkig maakte ? Helaas ! daarvoor zijn geene woorden..... Die pijnlijke toltering laat zich gevoelen, maar niet uitdrukken.....

Alléen..... kloeke overgeving aan den wil van den Albestuurder, en, de tijd, kunnen zulke wonden eenigszins heelen.

Beste Vriend! Vooraleer ik eindige, gedoog, dat ik u, in dit akelig oogenblik, op den boord van uw graf, een laatst vaarwel zegge, en u, met de diepste aandoening, grondhertig bedanke voor al de diensten, die gij bewezen hebt aan de Gemeente, den Arme, het Weezenhuis, de Speldewerkscholen, de Kerkfabriek, de Muziekmaatschappij, de weldadige genootschappen en bijzonderlijk *de Broederliefde*.

Ik bedank u ook voor de vaste vriendschap en de ware genegenheid, die gij mij persoonlijk toedroegt: sedert 50 jaren waart gij aan mijne zijde. Aan uw verlies ben ik ten uiterste gevoelig.

Vaarwel, Vriend! Wij zullen, verhoop ik, elkander wederzien in een beter leven, in een leven waar de moeilijkheden en bekommernissen dezer lastige wereld ons niet zullen volgen.

Vaarwel, Vriend! Dat de aarde, welke uwe stoffelijke overblijfsels gaat bedekken, u licht zij.

Vaarwel! Geniet bij den Schepper het loon van uw eerlijk en werkzaam leven.

OPSOMER,

Burgemeester te Denterghem.